

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.131/2022/25.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. november 17. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. február 9. napján kihirdetett 1.B.1461/2019/130-I. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utal, a vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 7 (hét) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) évre súlyosítja.

Terhelt2 II.r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utal, a vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 4 (négy) évre súlyosítja, vele szemben a nyomozás során lefoglalt és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala BL33/2020. letéti számon kezelt 6000 (hatezer) forintba vagyonekbeosztást rendel el.

Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekményei minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utal.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekbeosztással érintett pénzüsszeget a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala BL33/2020. letéti számon kezeli.

A lefoglalás megszüntetésével érintett bűnjelket a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatal bűnjelkezelője BJ.84/15. számon kezeli.

A Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a beszámításra vonatkozó rendelkezést akként pontosítja, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott 2018. január 16. napjától 2018. január 17. napjáig őrizetben, 2018. január 18. napjától 2019. február 22. napjáig letartóztatásban volt, 2019. február 23. napjától 2020. március 11. napjáig ingatlan elhagyását tiltó, 2020. március 12. napjától 2022. február 9. napjáig Magyarország közigazgatási területének elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt.

Terhelt1 I. r. vádlott lakcíme: Cím34. szám.

Terhelt2 lakcíme: Cím2. szám, tényleges tartózkodási helye: Cím35 szám, személyazonosító igazolvány száma: igazolványszám1.

Terhelt4 IV. r. vádlott születési ideje: 1994. november 6. napja, személyazonosító igazolvány száma: igazolványszám2.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. február 9. napján kihirdetett 1.B.1461/2019/130-I. számú ítéletével

- Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés], ezért 4 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, vele szemben 224.000 forintra vagyonekobzást rendelt el; rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadágvesztés tartamába történő beszámításáról

- Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 177. § (1) bekezdés], ezért 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte; rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és meghatározott ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadágvesztés tartamába történő beszámításáról

- Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 177. § (1) bekezdés] és közokirat-hamisítás büntettségében; ezért 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette; a szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról;

- Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 177. § (1) bekezdés], lopás büntettségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont

bc) és be) alpontja], továbbá lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja]; ezért halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte; rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és meghatározott ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról, vele szemben 403.000 forintra vagyoneklobzást rendelt el.

Ezen felül határozott az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott terhére felemelt tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében, míg Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet. Terhelt1 I. r. vádlott és védője, valamint Terhelt3 III. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan a büntetés enyhítésért jelentettek be fellebbezést. Terhelt2 II. r. vádlott és védője, továbbá Terhelt4 IV. r. vádlott és védője a jogorvoslat bejelentésére 3 munkanapot tartottak fenn, majd a jogorvoslati időn belül Terhelt4 IV. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban téves jogi minősítés miatt, továbbá a büntetés enyhítéséért fellebbezett.

[3] A Fővárosi Főügyészség BF.422/2020/23. számú átiratában az ügyészi fellebbezést – Terhelt2 II. r. vádlott esetében kiegészítésekkel – fenntartotta. Rögzítette, hogy a felülbírálat I., III. és IV. r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére tekintettel teljeskörű, míg a II. r. vádlott esetében a Be. 590. § (3) bekezdésének megfelelően korlátozott. Az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns és még elérhető bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve – az I-II. r. vádlottak és IV. r. vádlott tagadása, III. r. vádlott részbeni beismerése mellett – mérlegeléssel állapította meg a történeti tényállási részeket, amelyek mentesek a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági okoktól, így az elsőfokú ügydöntő határozat felülbírálatra alkalmas. Az eljáró törvényszék indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben eleget tett, indokolása nem ellentétes a logika szabályaival. A tényállás alapján a törvényszék okszerű következtetést vont a vádlottak elkövetéskori tudattartalmára, azon keresztül szándékára, valamint bűnösségére nézve, és törvényesen – az egészséget veszélyeztető bűncselekményeket az 1/2007. BJE szerint irányadó kúriai gyakorlatnak megfelelően – minősítette a vád tárgyává tett bűncselekményeket. A jogi minősítés körében kifejtett elsőbírői állásponttal egyetértve vélekedése szerint Terhelt4 IV. r. vádlott védőjének téves jogi minősítés miatti fellebbezése nem foghat helyt. A tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata, így a rögzített tényálláson keresztül az I. r. és IV. r. vádlott bűnösségét vitató és teljeskörű felmentését célzó, III. r. vádlott részfelmentését kezdeményező vádlotti, valamint védői fellebbezések nem vezethetnek eredményre. A büntetés-kiszabás keretében az elsőfokú bíróság a vádlottak javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket vizsgálta, helyesen ismerte fel, hogy I., II. és IV. r. vádlottakkal szemben szabadságvesztés büntetés, emellett mellékbüntetés kiszabása indokolt. Tévedett azonban e három vádlottnál a büntetési mérték meghatározásakor. Terhelt1 I. r. vádlottnál alaptalanul rendelte el a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazását, ezen döntés mellőzése szükséges, az I. r. vádlottal szemben a középértéket irányzó tartamú szabadságvesztés, és ehhez igazodó mértékű közügyektől eltiltás kiszabása indokolt. Ugyancsak hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, továbbá pénzbüntetés kiszabását tartotta szükségesnek II. r. vádlott esetében. A IV. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés pedig nem tükrözi a vádlott terhén megállapított három bűncselekmény együttes tárgyi súlyát. Ugyanakkor a törvénnyel első ízben összeütközésbe került Terhelt3 III. r. vádlottnál indokoltan alkalmazta a Btk. 85. §-ában írtakat és szabott ki vele szemben börtön fokozatú,

végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést. Mindebből következően a kiszabott büntetések további enyhítését célzó védelmi fellebbezések tényszerű alap hiányában a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre. Az elsőfokú bíróság további ítéleti rendelkezései törvényesek, ugyanakkor a személyi részben szükségesnek tartotta feltüntetni a II. r. és a IV. r. vádlott további büntetését. Kifogásolta még, hogy a 2022. február 9-i tárgyalásról készült 129. sorszámú jegyzőkönyv első oldalán Terhelt3 III. r. vádlott védője nem volt feltüntetve, miközben a tárgyaláson jelen volt, és perbeszédet is tartott. A fentiekre tekintettel I. r. és II. r. vádlott esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, II. r. vádlottra emellett pénzbüntetés kiszabását, IV. r. vádlott vonatkozásában súlyosabb halmazati büntetés kiszabását, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének – a II. és IV. r. vádlott személyi részének kiegészítésével – helybenhagyását indítványozta.

[4] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezését fenntartva az eljárás során kihallgatott tanúk – így tanú2, tanú1, tanú7, tanú10, tanú8, a bevásárlóközpontnál fellépő rendőrtanúk – vallomásának elemzésével kifejtette, hogy csupán az I. r. vádlott Cím29 szám alatti lakóhelyén megtalált négy és fél darab, 1,67 gramm össztömegű tableta róható az I. r. vádlott terhére, amelyből viszont kereskedési célzatra nem lehet következtetni. Erre figyelemmel a vádlott terhére róható bűncselekmény helyes minősítése a Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklás, így az I. r. vádlott felmentését indítványozta a kábítószer-kereskedelem büntetnének vádja alól. Másodlagos indítványa az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása volt. Indítványa alapja az az eljárási szabálysértés volt, hogy az elsőfokú bíróság tanú1 orvosszakértői vizsgálatát nem rendelte el, továbbá indokolási kötelezettségét sem teljesítette, ugyanis a bizonyítékok lényeges tartalmát ismertette, de a bizonyítékok értékeléséről nem minden esetben adott számot. Harmadsorban az ügyészi indítvány elutasítását kérte a védő, miután az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülmények teljeskörű számbavételével és helyes értékelésével szabta ki az I. r. vádlottal szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában rögzített enyhítő szakasz alkalmazásával a büntetést. A büntetés kiszabása körében nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni az időmúlást, ami I. r. vádlott esetében meghaladta az öt évet. Összegezve érvei alapján elsődlegesen I. r. vádlott felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[5] Terhelt1 I. r. vádlott írásbeli beadványában fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert a tényállás nincs kellően felderítve, a megállapított tényállás számos vonatkozásban ellentétes az iratok tartalmával, a bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, továbbá indokolási kötelezettségének egyetlen vádlott vonatkozásában sem tett eleget. Az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy egyes vallomásokat miért vetett el, másokat miért fogadott el. Az elsőfokú bíróság ítélete erre tekintettel felülbírálatra alkalmatlan. Az elsőfokú bíróság a már kialakult meggyőződéséhez gyűjtötte a bizonyítékokat, így fordulhatott elő, hogy tanú2 kihallgatása hatósági befolyásolás alatt zajlott. Álláspontja szerint cselekvősege megállapítására nincs olyan bizonyíték, amely a logikai láncolatba illene, hiszen a technikai eszközök ellenőrzése a vallomásokat nem igazolta, sőt, cáfolta. Hangsúlyozta, hogy az eljárás során ténybeli beismerő vallomást tett, azonban bűnösségét következetesen tagadta. A tetemes időmúlásra tekintettel az ügyész súlyosabb büntetés kiszabásáért bejelentett fellebbezését indokolatlannak tartotta, így kérte, hogy annak a másodfokú bíróság ne adjon helyt. Végezetül elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan felmentését indítványozta, harmadsorban azt kérte, hogy a másodfokú bíróság kábítószer

birtoklásában állapítsa meg a bűnösségét, a szabadságvesztés büntetést jelentősen enyhítse és annak végrehajtását függessze fel.

[6] Terhelt4 IV. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Elsődleges indítványa kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában a IV. r. vádlott tévedés címén történő felmentése volt, miután IV. r. vádlott abban a tudatban volt, hogy legális anyagot szerzett. Másodlagosan azzal érvelt a bűncselekmény kapcsán, hogy a kereskedelem ténye sem igazolt, hiszen nem kereskedelem az, ha beszerzési áron adja tovább, vagy áron alul az anyagot. Álláspontja alátámasztására az eljárás során kihallgatott tanúk és a IV. r. vádlott vallomásait részletesen ismertette. A sértett2 sérelmére elkövetett vagyon elleni cselekmény kapcsán sérelmezte tanú34 rendőrtanú azon kijelentését, hogy korábbi ügyből ismerte IV. r. vádlottat, mert IV. r. vádlottnak még nem volt lopási és kábítószeres ügye megye neve megyében, kijelentése véleménye szerint a tanú elfogultságát jelzi. Érthetetlennek tartotta, hogy a cselekmény elkövetésével miért kizárólag IV. r. vádlott volt meggyanúsítva, holott a MOL benzinkúton több a Vezetéknév1 családból származó fiúgyermeket láttak. A név5t érintő ügyben hangsúlyozta, hogy nem IV. r. vádlott, hanem édesanyja és név14 tartózkodtak helység1ban munkások toborzása céljából. Az eljárás során beszerzett bizonyítékokat értékelve indítványozta védence felmentését mindkét vagyon elleni bűncselekményben is. Az enyhítést célzó fellebbezését a további nyomatékos enyhítő körülményekre – az időmúlásra, két kiskorú gyermekéről való gondoskodásra – tekintettel, továbbá arra hivatkozással kérte, hogy IV. r. vádlott folyamatos munkaviszonnyal rendelkezik, kábítószer fogyasztó életmódjával teljesen felhagyott. Ezen indokok alapján végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés, másodlagosan olyan tartamú szabadságvesztés kiszabását indítványozta, hogy az a IV. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek minősüljön.

[7] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[8] Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen perbeszédében a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően indítványozta az I. r. vádlott felmentését, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, harmadsorban pedig azt, hogy az ítéltábla az ügyész súlyosítási indítványának ne adjon helyt.

[9] Terhelt1 I. r. vádlott személyi körülményeiről szólt. Jelenleg a büntetés-végrehajtási intézetben egy jóvátételi programban vesz részt, ami a károsultak megsegítését szolgálja. Dicséretei és jutalmazásai vannak, fegyház fokozatból börtön fokozatba helyezték, azon belül is enyhébb rezsimbe sorolták. Szabadulását követően dolgozni akar, élettársával szeretne családot alapítani. Felszólalásában hangsúlyozta, hogy nem követte el a bűncselekményt, olyan személyek tettek ellene terhelő vallomást, akikkel haragban van. A tanúk vallomásaikban önmagukat cáfolják, az általuk felsorolt tablettákat nem tőle vásárolták. Kérte, hogy elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában mentse fel a másodfokú bíróság, harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását kérte.

[10] Terhelt2 II. r. vádlott védője perbeszédében az ügyész súlyosabb büntetés kiszabására tett indítványát nem tartotta megalapozottnak. A II. r. vádlott ellen 2017 óta nem indult újabb eljárás, dolgozik, élettársi kapcsolatban él, családalapítást tervez. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés kellő visszatartó erővel bír II. r. vádlott számára, erre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[11] Terhelt2 II. r. vádlott személyi körülményei kapcsán előadta, hogy családja vállalkozásában kíván dolgozni, élettársi kapcsolatban él, élettársa várandós. Az ügy érdemében nem szólalt fel.

[12] Terhelt3 III. r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem bizonyított a III. r. vádlott bűnössége. A III. r. vádlott bűnsegédként történő elítélésére akkor lenne lehetőség, ha a III. r. vádlott tudata átfogta volna, hogy bűncselekmény elkövetésében vesz részt, azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá ezt a tudattartalmat. Erre figyelemmel III. r. vádlott felmentését indítványozta.

[13] Terhelt4 IV. r. vádlott az írásban benyújtott indokolással egyezően tartotta meg perbeszédét.

[14] Terhelt4 IV. r. vádlott az ügy érdemében nem kívánt felszólalni, személyi körülményeiről akként nyilatkozott, hogy bejelentett munkahellyel rendelkezik, kertészeti cégnél dolgozik, két kiskorú gyermekének eltartásáról gondoskodik.

[15] A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[16] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[17] A felülbírálat a fellebbezések tartalmára tekintettel – Terhelt2 II. r. vádlott esetében a Be. 590. § (10) bekezdésében írt rendelkezésre figyelemmel – valamennyi vádlott vonatkozásában teljeskörű, így a Be. 590. § (2) bekezdés alapján kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésre, az indokolás helyességére és arra is, hogy az elsőfokú eljárásban sérelem nélkül érvényesültek-e az eljárási szabályok. A felülbírálat eredményeként az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a büntetőeljárási törvényben foglaltak szerint folytatta le. A fellebbviteli főügyészség által észrevételezett 129. számú, a 2022. február 9-i tárgyalásról készült jegyzőkönyv 1. oldalát – miután a jelenlévők között III. r. vádlott védője nem volt feltüntetve, azonban a jegyzőkönyvből kitűnően Személy1 meghatalmazott védő a tárgyaláson jelen volt, ott perbeszédet is tartott – a Fővárosi Törvényszék a 2022. április 13. napján kelt 1.B.1461/2019/136. számú végzésével kijavította. Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos előírások, a vádlottak és a tanúk figyelmeztetése törvényes volt, az arra adott válaszokat az eljárási szabályoknak megfelelően a tárgyalási jegyzőkönyvekben rögzítették. A törvényszék nem vétett eljárási hibát az ügy eldöntése szempontjából releváns adatokat tartalmazó okirati bizonyítékok tárgyalás anyagává tétele során sem. Az I. r. védő hivatkozása szerint a Be. 609. § - ában meghatározott hatályon kívül helyezési ok az az eljárási szabálysértés, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelte el tanúl elmeorvos-szakértői vizsgálatát, holott álláspontja szerint – orvosi cikkekre hivatkozva – a tanú betegsége az emlékezőképesség romlását, memóriazavart idézhet elő. Ezen eljárási szabálysértés pedig kihatással volt a bűnösségre. A védői érveléssel szemben az elsőfokú bíróság kellő indokát adta annak, hogy a tanú szakértői vizsgálatára vonatkozó bizonyítási indítványt miért utasította el, indokaival a másodfokú bíróság is egyetértett, különös tekintettel arra, hogy a tanúlnal szemben a tőle lefoglalt 196 MDMA tartalmú tableta miatt folyamatban volt büntető ügyben meghozott érdemi döntés sem tartalmaz az egészségi állapota vonatkozásában ilyen körülményre utalást, a pusztán feltételezésen alapuló védői vélekedésre utaló körülmények a tanú vallomásaiban sem érhetők tetten. Erre figyelemmel az I. r. vádlott védőjének az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezésére irányuló indítványa eljárási szabálysértés hiánya miatt nem vezethetett eredményre. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának perjogi akadálya nem volt.

[18] A Be. 561. § (3) bekezdése b) pontja alapján az ügydöntő határozat indokolása tartalmazza a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, ezeket az ítéltábla a Be. 599. § (2) bekezdés b) pontja szerint meghallgatott vádlottak előadásának,

valamint a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítványnak megfelelően az alábbiakkal egészíti ki:

[19] - Terhelt1 I. r. vádlott 2017. december 20. napjától tölti a Nyíregyházi Törvényszék 1.B.739/2016/19. számú ítéletével kiszabott 6 év 6 hónap tartamú szabadságvesztés büntetését, a büntetés-végrehajtási intézetben hegesztő tanfolyamot végzett; enyhébb végrehajtási fokozatba és enyhébb rezsimbe helyezték; a büntetés-végrehajtási intézetben károsultak megsegítését célzó jóvátételi programokon vesz részt, emellett dolgozik a konyhán.

[20] - Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány alapján azzal egészíti ki, hogy

[21] - Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a Szigetszentmiklósi Járásbíróság a 2018. szeptember 5. napján kelt és 2018. október 25. napján jogerős 20.Bpk.325/2017/2. számú határozatával a 2017. szeptember 11. napján elkövetett rongálás vétsége miatt 256.000 forint pénzbüntetést szabott ki.

[22] - Terhelt3 III. r. vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2019. január 11. napján kelt és 2019. február 11. napján jogerős 21.Bpk.61927/2018/4. számú határozatával a 2018. május 6. napján elkövetett garázdaság büntette miatt 200 napi tétel, napi tételenként 1000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetést szabott ki.

[23] - Terhelt4 IV. r. vádlott a Cég2-nél dolgozik egy hónapos próbaidővel, ebből havi 120.000 – 140.000 forint jövedelme származik. A IV. r. vádlott büntetéseire vonatkozó adatokat az alábbiakkal egészíti ki:

- a vádlottal szemben a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2022. február 23. napján jogerős 10.B.XIX.506/2020/2. számú határozatával 2 rb. lopás vétsége miatt 200 óra közérdekű munkát szabott ki; elkövetési idő: 2017. március 7. napja

- a helység3i Járásbíróság a 2022. augusztus 4. napján jogerős 4.Bpk.332/2022/2. számú határozatával járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétsége miatt – elkövetési idő: 2022. május 30. napja – 200 óra közérdekű munkát és 1 év járművezetéstől eltiltást szabott ki.

[24] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett, tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaztak, tényállását a vádlottak bűnösségükre vonatkozó tagadásával szemben főként a tárgyalás anyagává tett bizonyítékok összességének mérlegelésével, elsődlegesen a személyi bizonyítás adatai alapján állapította meg, amelyeket alátámasztottak a rendőri jelentések, szakértői vélemények és az egyéb okirati bizonyítékok.

[25] A törvényszék által megállapított tényállás azonban a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás kisebb részben hiányos, e megalapozatlanság azonban

[26] kiküszöbölhető volt a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján, továbbá szükséges volt a nyilvánvaló elírási hiba javítása is a Be. 453. § (6) bekezdése alapján az 1. tényállást illetően. Az elírási hiba javítására és a tényállás kiegészítésére az alábbiak szerint került sor:

- az 1. tényállási pont harmadik bekezdés első mondatában (elsőfokú ítélet 5. oldal második bekezdés első mondata) feltüntetett MDMA-tartalmú tablettá mennyisége helyesen 69 darab
- az 1. tényállási pont utolsó bekezdése (ítélet 5. oldal 7. bekezdés) elé a következő bekezdést illeszt: „A Terhelt1 I. r. vádlott által tanúlnak 2017. június 8. napján értékesített 196 darab, nettó 71,92 gramm össztömegű tablettá 24,09 gramm MDMA-bázist, míg a vádlott cím29 tartózkodási helyén lefoglalt 4,5 darab tablettá 0,548 gramm MDMA-bázist tartalmazott.”
- a tényállás 5. pontjának utolsó bekezdése (ítélet 7. oldal 3. bekezdése) helyébe a következőt illeszt: „A Terhelt2 által az 1. és a 3. pontban írt cselekmények során értékesített kábítószer együttes mennyisége sem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 62,4 %-a.”

Az ekként kiegészített és helyesbített tényállás irányadó a másodfokú eljárásban is.

[27] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása iratszerűen tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta. A beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, és a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően megindokolta, hogy melyik bizonyítékot miért fogadott el, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, ezáltal indokolási kötelezettségének eleget tett. Erre figyelemmel az I. r. vádlott és védője által bejelentett, az indokolási kötelezettség megsértésére alapozott hatályon kívül helyezési ok sem áll fenn.

[28] A felmentésre irányuló vádlotti és védői kifogások elsődlegesen a tényállásnak a vádlottak cselekvőségével kapcsolatos megállapításait, Terhelt3 III. r. vádlott esetében a vádlott tudattartalmára vonatkozó helytelen következtetéseit támadták, amelyek nem vezettek eredményre az alábbiak szerint:

[29] Terhelt1 I. r. vádlott védője a tanú részére történt értékesítés kapcsán azzal érvelt, hogy a tanúvallomásokkal ellentétben a tanútól 2017. június 9. napján lefoglalt kábítószer nem I. r. vádlottól vásárolta. A védő fellebbezése indokolásában részletezte Terhelt1 I. r. vádlott védekezését, miszerint a tanúk – tanú1 és tanú2 – haragudtak rá egy korábbi ügylet miatt, amikor kábítószer értékesítést színlelve átvette tőlük a pénzt, azonban nem kaptak tőle semmit. A védő ezt követően részletesen elemezte az eljárás során meghallgatott, és az elsőfokú bíróság ítéletében is felsorolt tanúk vallomását, külön kitérve a tanú1 és tanú2 vallomásaiban álláspontja szerint fennálló ellentmondásokra, kiemelve azt is, hogy tanú1 tanú a tárgyaláson I. r. vádlottat nem ismerte fel, továbbá az agydanagattal diagnosztizált tanú1 tanúvallomása – a tanú esetleges memóriazavara és emlékezetkiesése – miatt nem fogadható el.

[30] Az I. r. vádlott védőjének érveléssel szemben a következők voltak megállapíthatók:

- a tanú1 részére értékesített kábítószer kapcsán a tanú – a vele szemben folyamatban volt büntető ügyben önmagát is terhelően – következetesen állította, hogy a 2017. június 9. napján hajnalban tőle lefoglalt 196 darab MDMA tartalmú tablettát az általa becenév1ként ismert személytől vette, akit tanú2 révén ismert meg; a tanú tárgyaláson is fenntartotta azt a vallomását, amelyben részletezte, hogy hány alkalommal és milyen mennyiségben vásárolt az I. r. vádlottól kábítószer, ez a vallomása megegyezik a vele szemben folyamatban volt büntetőeljárásban tett vallomásaival – jelen eljárásban tett nyomozati vallomása: nyomozati

iratok 239 – 246. oldal: 2017. májusában 90 db, május végén 10 db, 2017. június 8. napján 196 db tablettá; 70. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal.

- tanú2 megerősítette tanú1 vallomását abban, hogy I. r. vádlottal ő beszélt meg találkozót tanú1 nevében; mindkét tanú egybehangzóan állította, hogy a vásárlást követően I. r. vádlott cím29 lakásába mentek, tanú1 ott számolta meg a tablettákat; a tárgyaláson (77. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal, 2020. november 9. napján tartott tárgyalás) a vásárolt tabletták mennyisége tárgyában fenntartotta a vele szemben folyamatban volt büntető ügyben tett azon vallomását, melyben tanú1-nal egybehangzóan 90 db tablettá megvásárlását említi, így tanú1 és tanú2 tanúvallomása között az ügy lényeges körülményei vonatkozásában a védői hivatkozással ellentétben nem volt tapasztalható ellentét;
- tanú1 a tárgyaláson nem ismerte ugyan fel Terhelt1 I. r. vádlottat, azonban becenevét pontosan megjelölte, az eljárás során meghallgatott tanúk (tanú2, tanú10 tanú - 2020. november 9. napján megtartott tárgyalás, 107. számú jegyzőkönyv) egybehangzóan állították, hogy a becenev1 becenev Terhelt1 I. r. vádlottat takarja, így kétségtől megállapítható volt, hogy a kábítószer tanú1 az I. r. vádlottól szerezte be.
- tanú1 és tanú2 tanúkihallgatásakor – a velük szemben folyamatban volt büntetőeljárásban gyanúsított kihallgatás alkalmával sem – egyetlen alkalommal sem merült fel arra vonatkozóan adat, hogy a vallomás megtételekor kábítószer vagy más tudatmódosító szer hatása alatt lettek volna, vagy emiatt nem tudtak volna vallomást tenni, ezért a védőnek a vallomások ilyen okból való megkérdőjelezése nem volt eredményes
- tanú1 tanúvallomása hitelességének az egészségi állapota miatti megkérdőjelezése tények hiányában szintén nem alapos, a tanú1 képesség tekintetében kétség nem merült fel.
- 2017. június 9. napján a bevásárlóközpont1-nál történt cselekménnyel kapcsolatos védői kifogás pedig az eljárás során kihallgatott tanúk vallomásának ismertetését és védői elemzését tartalmazza, akiknek a vallomását az elsőfokú bíróság is értékelési körébe vont, így a védő által felvetett kifogások lényegében a bírói mérlegelést támadják.
- Terhelt1 I. r. vádlottan tanú2 vallomásával kapcsolatos állítása – mely szerint a tanú kihallgatása hatósági befolyásolás alatt zajlott – nem megalapozott, azt a tanú maga sem állította.

[31] Terhelt3 III. r. vádlott védőjének a III. r. vádlott tudattartalmára vonatkozó érvelése szintén nem volt elfogadható. A III. r. vádlott a 2020. március 11. napján tartott tárgyaláson nem tett vallomást, azonban kérdésekre válaszolt. Bírői kérdésre beszámolt arról, hogy látta, amint a srác – II. r. vádlott – valamit csomagolt ki a lábánál, gondolta, hogy az kábítószer, és azt is gondolta, hogy ez nem lehet tiszta üzlet (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal). Legkésőbb ekkor tudatosulnia kellett a III. r. vádlottban, hogy a gépkocsijában mi történik, ennek ellenére továbbra is a gépkocsinál maradt, ami alátámasztja azt a megállapítást, hogy feladata a figyelés volt. 2017. június 9. napján történt kihallgatásakor azt is elmondta, hogy Terhelt2 II. r. vádlott egy ezüst színű gépkocsival – talán gépjármű típusával – érkezett a helyszínre (nyomozati iratok 483. oldal). Erre tekintettel pedig – amennyiben nem lett volna szükség arra, hogy figyeljen – az üzlet II. r. gépkocsijában is lebonyolítható lett volna. Emellett az elsőfokú bíróság a vádlottak elfogásában részt vett tanú5 rendőr tanú vallomása alapján helytállóan rögzítette, hogy II. r. vádlott a gépjárműben I. r. vádlottal folytatott beszélgetés alatt nem észlelhette a rendőrök érkezését, a marihuánát tartalmazó pakettet mégis kidobta a gépkocsi ablakán. Ez pedig csak jeladásra történhetett. Mindezek alapján a III. r. vádlott védőjének a vádlott felmentésre irányuló fellebbezése sem volt eredményes.

[32] Terhelt4 IV. r. vádlott védője a vagyon elleni cselekmények vonatkozásában az eljárás során feltárt és rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem látta kétséget kizáróan bizonyíthatónak, hogy azokat IV. r. vádlott követte volna el. A sértett2 sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán hangsúlyozta, hogy a IV. r. vádlottól lefoglalt kapucnis pulóveren talált üvegszemcsék, amelyek származhattak a sértett gépkocsijából még önmagukban nem igazolják, hogy a bűncselekményt a vádlott követte el. A 2017. augusztus 8-i eseménnyel kapcsolatosan pedig azt hangsúlyozta, hogy a IV. r. vádlott azon a napon helységi1ban nem járt, az édesanyja vezette a tényállásban megjelölt gépkocsit. A fellebbezése írásbeli indokolása szerint a IV. r. vádlott édesanyja azt állította, hogy Terhelt4 sosem vezetett, tanú36 megerősítette, hogy név8 és név14 jártak helységi1ban állványosokat keresni, illetve tanú37 pedig nem emlékezett arra, milyen színű volt a gépkocsi és abban kik ültek. A védő által ismertetett vallomásokat a IV. r. vádlott tagadásával szemben az elsőfokú bíróság is értékelés alá vonta, azok összevetésével állapította meg a tényállást. A IV. r. vádlott édesanyjának vallomását cáfolja az a tény is, hogy a vádlottat éppen járművezetés az eltiltás hatálya alatt bűncselekmény miatt ítélte a helységi3i Járásbíróság közérdekű munka büntetésre, amely – a járművezetéstől eltiltásra tekintettel – az elkövetett cselekményhez képest korábbi időpontban történt járművezetést is feltételez. tanú36 tanú pedig kihallgatásakor maga is hangsúlyozta, hogy az időpontra nem emlékszik, amikor a vádlott édesanyja és felesége munkásokat kerestek helységi1ban (Balassagyarmati Járási Ügyészség B.283/2017/81. számú vádirata alapján folyamatban lévő ügy nyomozati iratainak 4567. oldala), illetve tanú37 nyomozati vallomása megtételekor még emlékezett rá, hogy a gépkocsit egy csinos fiatal gyerek vezette (nyomozati iratok 3241. oldal). A megtekintett kamerafelvételek alapján is egyértelműen megállapítható, hogy a gépkocsit férfi vezette. Emellett a IV. r. vádlott édesanyjának telefonja a bűncselekmény elkövetése idején településen lévő állomáson forgalmazott, míg a IV. r. vádlotté a helyszín közelében. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján tehát a IV. r. vádlott felmentésére irányuló védelmi fellebbezés sem foghatott helyt.

[33] Összességében tehát az rögzíthető, hogy a védők felmentésre irányuló fellebbezése új bizonyíték hiányában lényegében az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységét, a mérlegelését támadják.

[34] Alapvető eljárási szabály a Be. 593. § (2) bekezdésében megfogalmazott felülmérlegelés tilalma, mely szerint a másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat. A Kúria az EBH2019. B.9. számú eseti döntésében kifejtette, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Így nem mondhatja például azt egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás, vagy vallomásrész alapján. A másodfokú bíróságnak tehát az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie; attól – megalapozott tényállás esetén – akkor sem térhet el, ha saját meggyőződése esetlegesen eltérő. A tényállás módosítása (ideértve: az eltérő tényállás megállapítását is) csak az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok alapján történhet ([53]-[54] pontok). Erre figyelemmel a védőknek a tényállás megalapozatlanságára vonatkozó hivatkozásai az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének kritikái, melyek a meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint azonban – a megalapozott tényálláshoz kötöttség és az indokolási kötelezettség teljesítése folytán – ez a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

[35] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak bűnösségére.

[36] Nem értett egyet a másodfokú bíróság Terhelt4 IV. r. vádlott védőjének a vádlott terhén megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény kapcsán kifejtett álláspontjával sem. A védő elsődlegesen e bűncselekmény vádja alól tévedés címén indítványozta a védenccé felmentését, miután Terhelt4 kifejezetten legális anyagot kívánt vásárolni, kizárólag saját használatra és csak egy-két alkalommal szándékozott ezzel a szerrel élni.

[37] A Btk. 20. § (1) bekezdése szerint nem büntethető az elkövető olyan tény miatt, amelyről az elkövetéskor nem tudott. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azonban kizárható, hogy a vádlott a kábítószeres ügylet kapcsán tévedésben lett volna. A vádlott nyomozás során tett, Terhelt2 II. r. vádlottat is terhelő vallomása alapján – melyben elmondta, hogy a rögzített telefonbeszélgetés közte és egy terhelt2 nevű személy között zajlott le, akitől több alkalommal vett marihuánát (nyomozati iratot 3859. oldal) – kétséget kizáróan tisztában volt azzal, hogy milyen szert vásárol, és azzal is, hogy annak megszerzése nem legális, hiszen ismeretségük alatt terhelt2 és a IV. r. vádlott is többször telefonszámot cserélt (nyomozati iratok 3871. oldal). Mindez azt igazolja, hogy pontosan tudatában volt annak, hogy tiltott szert, azaz marihuánát vásárolt 2017. szeptember 15. napján Terhelt2 II. r. vádlottól, továbbá a IV. r. vádlott saját vallomása szerint is ezen felül ismeretlen, nem ellenőrzött forrásból – más személyektől, internetről, kínai piacon – szerezte be tudatmódosító hatás kiváltása érdekében ezeket a szereket, így alappal nem bízhatott abban, hogy azok csak legális anyagokat tartalmaznak.

[38] Ugyancsak nem osztotta a IV. r. vádlott védőjének a kereskedés bizonyítottságának hiányára vonatkozó véleményét sem. A védő hivatkozása szerint nem kereskedés, ha beszerzési áron vagy áron alul történik a kábítószer értékesítése, vagy ha ingyenesen adják azt tovább.

[39] A kábítószer-kereskedelem bűncselekményének elkövetési magatartásai a kábítószer kínálása, átadása, forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés. A bírói gyakorlat számára iránymutatást adó 1/2007. Büntető jogegységi határozat szerint a kereskedés a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokat jelent, amelyek adásvételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. Kábítószerrel az kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában [Bkv. 57. II/5/b. pont]. A jelen esetben a IV. r. vádlott maga is beszámolt arról, hogy a megszerzett kábítószerből juttatott másnak is, volt, akinek baráti alapon adott belőle, de volt olyan személy is, akinek pénzért adott. Arra már nem emlékezett gyanúsított ki hallgatása alkalmával, hogy mennyit kért a kábítószerért, de az értékesítés során „az volt a lényeg, hogy ne bukjon rajta és tudjon újra hozni.” (nyomozati iratok 3861. oldal, 2018. február 23-i kihallgatásról készült jegyzőkönyv). A IV. r. vádlott vallomásából kitűnően – miután az is haszon, hogy a saját fogyasztását az eladott kábítószerekből finanszírozni tudta – tehát a vádlott rendszeres haszonra törekedve számos alkalommal adott el kábítószert. A rendszeres értékesítést igazolja azoknak a személyeknek a nagy száma – akiket egyébként az eljárás során tanúként hallgatott ki a nyomozóhatóság és a bíróság is – akiknek a IV. r. vádlott kábítószert juttatott.

[40] A vádlottak terhén megállapított cselekmények jogi minősítése is törvényes, azt Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekmények minősítésénél azt a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára utalással egészítette ki, miután a vádlottak a cselekményt a tényállásban rögzítettek alapján –

figyelemmel a fentiekben részletezett jogi indokolásra – kereskedői tevékenységgel valósítták meg. Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában az 1. és a 3. tényállásban meghatározott cselekmények kapcsán a bírói gyakorlatot tükrözö – helyesen BH2019. 287. számú – eseti döntésre hivatkozva helytállón állapította meg, hogy az e pontokban írt magatartások természetesen egységet alkotnak.

[41] A büntetés kiszabása alkalmával figyelemmel kell lenni a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglaltakra, azaz a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy az igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A bíróság feladata az ítékezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor értékeli az elkövető által megvalósított magatartás és az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességet is. A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[42] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor értékelhető körülményeket csaknem hiánytalanul feltárta, az I. és II. r. vádlott esetében azonban kiegészítésre szorul az alábbiak szerint:

[43] - Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában további nyomatékoss súlyosító körülmény, hogy a jelen eljárás tárgyát képező cselekményt néhány hónappal a korábbi, ugyanilyen bűncselekmény miatt hozott, nem jogerős elsőfokú ítélet meghozatalát követően valósíttotta meg.

[44] - Terhelt2 II. r. vádlott esetében az enyhítő körülmények közül mellőzendő a bűnsegédi alakzat, miután a vádlott a cselekményét – ahogyan azt a rendelkező rész alapján megállapíthatóan az elsőfokú bíróság is ekként értékelte – a Btk. 13. §-ában foglaltak szerint tettesként valósíttotta meg.

[45] A cselekmény absztrakt tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben juttatta kifejezésre. Terhelt1 I. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény. A kábítószerre elkövetett magatartások konkrét tárgyi súlyának megítélése során jelentősséggel bír a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma is. Jelen ügyben az I. r. vádlott terhén megállapított kábítószeresek együttes hatóanyag-tartalma – amelyet kizárólag a ténylegesen lefoglalt és a szakértő által számított hatóanyag alapján értékelt a bíróság – a súlyosabb minősítést megalapozó jelentős mennyiség alsó határát kisebb mértékben haladták ugyan meg, az I. r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség értékelésekor azonban hangsúlyos szerepet kell kapnia annak, hogy az I. r. vádlott különös bűnismétlő, a vele szemben nem jogerősen kiszabott 6 év 6 hónap fegyházban végrehajtható szabadságvesztés sem volt rá kellő visszatartó hatással. Az ilyen bűnösségi körülmények mellett az I. r. vádlott esetében a Btk. 82. § (1), (2) bekezdés b) pontjában meghatározott enyhítő szakasz alkalmazására a másodfokú bíróság még a büntetés-végrehajtás keretében tanúsított kedvező irányú változások mellett sem látott lehetőséget. Ezért – egyetértve az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésben foglaltakkal – az I. r. vádlott vonatkozásában az enyhítő szakasz alkalmazását mellőzte, és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és ezzel arányosan a közügyektől eltiltás tartamát a rendelkező részben meghatározott tartamra súlyosította. A cselekmény elkövetése óta eltelt idő – egyetértve I. r. vádlott védője által írtakkal – valóban tetemes, és a vádlottnak fel nem róható időmúlás

általában enyhítő körülmény, azonban minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető. Jelen esetben a kiemelkedő tárgyi súlyú, akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény elkövetése óta eltelt mintegy öt éves időmúlás kisebb nyomatékkaal volt értékelhető az I. r. vádlott javára.

[46] A másodfokú bíróság ugyancsak egyetértett a fellebbviteli főügyész ség büntetés súlyosítására vonatkozó indítványával a korábban már büntetett, és a jelen eljárás tárgyat képező cselekményt büntetőeljárás hatálya alatt elkövető Terhelt2 II. r. vádlott esetében. A II. r. vádlott terhén megállapított bűncselekményre a büntető törvénykönyv két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés büntetés kiszabását rendeli, így a II. r. vádlott vonatkozásában irányadó bűnösségi körülmények alapján a II. r. vádlottal szemben a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés büntetés eltúlzottan enyhe. Emellett az elsőfokú bíróság nem volt kellő mértékben figyelemmel az ítélet belső arányosságára, amikor II., III. és IV. r. vádlottal szemben egyaránt 2-2 év szabadságvesztés büntetést szabott ki. A II. és IV. r. vádlott terhén megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmények tárgyi sélya meghatározásakor – a már korábban említettek szerint – lényeges körülmény a kábítószerék hatóanyag-tartalma. A II. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény vonatkozásában a kábítószerék tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség 62,4 %-a, míg Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség 24,5 %-a. A hatóanyag-tartalom közötti jelentős különbség – a büntetlen előéletű IV. r. vádlott terhén megállapított további vagyon elleni bűncselekmények mellett sem indokolja az azonos tartamú büntetés kiszabását. Ugyancsak nem arányos a II. és III. r. vádlott terhén megállapított azonos tartamú szabadságvesztés az elkövetői minőség különbözősége miatt: II. r. vádlott a bűncselekmény tettese, III. r. vádlott mint bűnsegéd valósította meg a terhére rótt súlyosabb bűncselekményt. A fentiekre tekintettel az ítéletábra a II. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés, és vele arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is a rendelkező részben foglaltak szerint súlyosította. Nem osztotta azonban II. r. vádlott esetében az ügyész ség pénzbüntetés kiszabására vonatkozó indítványát. A Btk. 50. § (2) bekezdése értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Jelen esetben II. r. vádlott vonatkozásában megállapítható volt a pénzbüntetés kiszabásának azon feltétele, hogy a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el, azonban az ítéletábra nem látta megállapíthatónak azt, hogy a II. r. vádlott megfelelő jövedelemmel, vagyonnal rendelkezne. A bírói gyakorlatot alakító 25/2007. Bk. vélemény rögzítette, hogy a pénzbüntetés alkalmazása szabadságvesztés mellett akkor felel meg céljának, ha alappal lehet következtetni arra, hogy a vádlott a pénzbüntetést törvényes tartási kötelezettségeinek teljesítése mellett, a maga és tartásra szoruló családja minimális megélhetésének veszélyeztetése nélkül saját keresetéből, jövedelméből – akár részletekben is, de – képes megfizetni. Jelen ügyben a büntetés-végrehajtás előtt álló II. r. vádlott jelenleg éppen munkahelyet változtat, így a pénzbüntetés megfizetését biztosító megfelelő jövedelemmel, emellett olyan vagyonnal sem rendelkezik, amelyből a kiszabott pénzbüntetés akár részletekben történő megfizetésére képes lenne. Mindez pedig azt jelenti, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése szükségszerűen a szabadságvesztésre történő átváltoztatást vonja maga után, amely mintegy burkolt formában a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának meghosszabbítását eredményezné.

[47] Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság a törvényi minimumban határozta meg a szabadságvesztés tartamát, amely mindkét vádlott vonatkozásában kellően igazodik a bűnösségi körülményekhez, továbbá a belső arányosságot sem sérti. A kiszabott büntetés mindkét vádlott esetében kellően biztosítja a büntetési célok elérését, ezért a büntetések enyhítésére, illetve IV. r. vádlott esetében annak súlyosítására sem volt indok.

[48] Az elsőfokú bíróság minden vádlott vonatkozásában törvényesen határozta meg a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát, továbbá Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában törvényesen rendelkezett az előzetes fogvatartás, továbbá II. r. és IV. r. vádlott esetében a meghatározott ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet tartamának szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, azonban Terhelt4 IV. r. vádlott által bírói engedélyes kényszerintézkedés hatálya alatt töltött idő pontosítása volt szükséges a fogvatartásra vonatkozó adatok alapján.

[49] Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság törvényesen függesztette fel a szabadságvesztés büntetés végrehajtását. Az ítéltábla felhívja Terhelt3 III. r. vádlott figyelmét arra, hogy a Btk. 87. § b) pont értelmében a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik.

[50] Terhelt3 III. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki a bíróság, erre figyelemmel a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján hivatalból vizsgálni kell azt is, hogy a vádlott érdemes-e az előzetes mentesítésre. Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozata alapján ugyanis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja a Btk. 102. § (1) bekezdésében szabályozott előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és arról az ítéletben rendelkezzen.

[51] A határozat kifejti, hogy „A mentesítés alapjogi forrása az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az emberi méltósághoz való jog. Az Alkotmánybíróság szerint az emberi méltósághoz való jogból következik, hogy az elítélteknek lehetőséget kell biztosítani a rehabilitációra, arra, hogy jogsértés nélkül helytálljanak egy szabad társadalom feltételei között. A reszocializáció pedig megköveteli, hogy az arra objektív szempontok alapján érdemesült elkövető számára egy későbbi, büntetéstől mentes életvitel feltételeit a jog megteremtse. Ez nem csupán a terhelt érdeke, hanem a társadalomé is, minthogy a büntetőjogon kívüli megszorítások megszűnésével, a büntetlen előéletűeket megillető tisztségek ellátására, állások betöltésére való új lehetőségek megnyílása növeli elhelyezkedési esélyeiket, ami pedig csökkenti a társadalmi gondoskodás költségeit, lehetővé teszi az elítélt számára a bűnismétlés elkerülését.”

[52] A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni [BJD 9986.], de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is [BH1983.221.]. A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják [BJD 8779.], de egyben ki is zárhatják. A már értékelt körülményeknek az érdemesség vizsgálata során történő ismételt figyelembevétele tehát a kétszeres értékelés tilalmát nem sérti. Az eljárás adatai, különösen a III. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények jellege alapján az ítéltábla álláspontja az, hogy az előzetes mentesítésre való érdemesség a III. r. vádlott esetében nem állapítható meg.

[53] A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségére vonatkozó – III. r. vádlott esetében annak végrehajtása esetén alkalmazandó rendelkezés is törvényes.

[54] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság a vagyonek kobzásáról azt annyiban volt szükséges kiegészíteni, hogy a tőle lefoglalt pénzt a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL33/2020. számú letéti számlán kezelik.

[55] Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni az ugyanezen letéti számlán kezelt, azonban Terhelt2 II. r. vádlottól lefoglalt 6000 forintról. A megállapított tényállás alapján a II. r. vádlottól lefoglalt 6000 forint vonatkozásában megállapítható, hogy az a Btk. 74/A § (1) bekezdése alapján vagyonek kobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, ezért a másodfokú bíróság arra vagyonek kobzást rendelt el.

[56] Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában elrendelt vagyonek kobzás is megfelel a hatályos jogszabályi előírásoknak csakúgy, mint az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további rendelkezései – így a bűnjelekre, és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések – is. A bűnjelekre vonatkozó rendelkezést csupán azzal kellett kiegészíteni, hogy a lefoglalás megszüntetésével érintett bűnjeleket a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának bűnjelkezelője BJ.84/15. számon kezeli.

[57] Az ítéltábla az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok között Terhelt1 I. r. vádlott lakcímét, Terhelt2 II. r. vádlott lakcímét pontosította, tényleges tartózkodási helyét és új személyazonosító igazolványa számát feltüntette, Terhelt4 IV. r. vádlott születési idejére vonatkozó adatokat a vádlott személyazonosító igazolványa alapján javította, új személyazonosító igazolványa számát feltüntette.

[58] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva – a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[59] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. november 17.

Dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.
előadó bíró

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. február 9. napján kelt 1.B.1461/2019/130-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.131/2022/25. számú ítéletével Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában 2022. november 17. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. november 17.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: